

Regionsudvalgets udtalelse om:

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om Haag-programmet: Ti prioriteter for de næste fem år — Partnerskabet for fornyelse i EU inden for frihed, sikkerhed og retfærdighed

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om et rammeprogram om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder for perioden 2007-2013 — Forslag til Rådets afgørelse om særprogrammer for perioden 2007-2013 om Forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme — Forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet inden for det generelle program om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om et rammeprogram om grundlæggende rettigheder og retfærdighed for perioden 2007-2013 — Forslag til Rådets afgørelse om særprogrammer for perioden 2007-2013 — Bekæmpelse af vold (Daphne), forebyggelse af narkotikamisbrug og information af offentligheden, Grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab, Strafferet, Civilret — som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed

(2006/C 192/06)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 10. maj 2005 om Haag-programmet: Ti prioriteter for de næste fem år. Partnerskabet for fornyelse i EU inden for frihed, sikkerhed og retfærdighed (KOM(2005) 184 endelig),

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 6. april 2005 om et rammeprogram for perioden 2007-2013 om grundlæggende rettigheder og retfærdighed samt Forslag til Rådets afgørelse om særprogrammer for perioden 2007-2013 — Bekæmpelse af vold (Daphne), forebyggelse af narkotikamisbrug og information af offentligheden, Grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab, Strafferet, Civilret — som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed, KOM(2005) 122 endelig — 2005/0037 (COD) — 2005/0038 (CNS) — 2005/0039 (CNS) — 2005/0040 (COD),

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 6. april 2005 om et rammeprogram om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder for perioden 2007-2013 — Forslag til Rådets afgørelse om særprogrammer for perioden 2007-2013 om Forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme — Forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet — inden for det generelle program om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder, KOM(2005) 124 endelig — 2005/0034 (CNS) — 2005/0035 (CNS),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 10. maj 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 12. april 2005 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender og Styreformer i EU,

under henvisning til sin udtalelse om »Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed: De regionale og lokale myndigheders rolle i Haag-programmets gennemførelse« (CdR 223/2004 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse af 12. oktober 2005 om Kommissionens meddelelser til Rådet og Europa-Parlamentet om »Terrorangreb: forebyggelse, beredskab og reaktion«, »Forebyggelse og bekæmpelse af finansiering af terrorisme ved hjælp af foranstaltninger til at forbedre udvekslingen af oplysninger, at styrke gennemsigtigheden og øge mulighederne for at spore finansielle transaktioner«, »Beredskab og konsekvensstyring i bekæmpelsen af terrorisme« og »Beskyttelse af kritisk infrastruktur i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme« (CdR 465/2004 fin),

(¹) EUT C 231 af 20.9.2005, s. 83.

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 122/2005 rev.), som blev vedtaget af Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender og Styreformer i EU den 12. december 2005 med **Ivo Opstelten**, Borgmester i Rotterdam (NL/ALDE), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) de kommende års resultater af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed vil blive afgørende for EU-borgernes vurdering af merværdien ved EU;
- 2) i de fleste medlemsstater har regionale og lokale myndigheder et ansvar for orden og sikkerhed, ligesom de ofte er (med)ansvarlige for håndteringen af sociale og samfundsmæssige problemer, som kan føre til manglende sikkerhed;
- 3) *effektiviteten* af EU's politik for sikkerhed, frihed og retfærdighed på en række felter — såsom unionsborgerskab, krisestyring, terrorismebekæmpelse, integration, informationsudveksling og tackling af organiseret kriminalitet — afhænger *til dels* af, hvordan regionale og lokale myndigheder varetager deres ansvarsopgaver på disse felter;
- 4) den afgørende rolle, som de regionale og lokale myndigheder spiller på disse områder af politikken for sikkerhed, erkendes ikke og kommer *ikke i tilstrækkelig* grad til sin ret i øjeblikket på EU-plan;
- 5) erkendelse af de regionale og lokale myndigheders rolle på EU-plan bør især føre til, at forudsætninger tilvejebringes, stimuleres og lettes, ud fra et tydeligere syn på en effektiv og afbalanceret opgavefordeling mellem EU-Rådet og Kommissionen på den ene side og de nationale myndigheder på den anden med hensyn til frihed, sikkerhed og retfærdighed, i kombination med en *aktiv, igang-sættende tilgang fra de regionale og lokale myndigheder selv*, både inden og uden for Regionsudvalget —

på sin 63. plenarforsamling den 15.-16. februar 2006 (mødet den 16. februar) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets standpunkter

Regionsudvalget

1.1 **påskønner** den måde, hvorpå Kommissionen har håndteret Haag-programmets udformning. Den omfattende oversigt over foranstaltninger og tiltag i *handlingsplanen* KOM(2005) 184 og *rammeprogrammerne* KOM(2005) 124 og KOM(2005) 122 vidner om vilje og beslutsomhed til at styrke frihed, sikkerhed og retfærdighed inden for EU;

1.2 **mener**, at frihed, sikkerhed og retfærdighed med rette tillægges høj prioritet inden for EU. Frihed, sikkerhed og retfærdighed er de europæiske borgere magtpåliggende. Debatten om forfatningstraktaten har vist, at mange borgere er utilfredse med EU's resultater. Den hidtil førte politik om at genoprette kontakten mellem EU og dets borgere har ikke haft den ønskede virkning. Da lokale og regionale myndigheder befinder sig tæt på borgerne, oplever de direkte, at deres borgere stadig hyppigere tager afstand fra EU;

1.3 **mener**, at man har en enestående *mulighed* for at opnå ny opbakning fra borgerne, hvis der sker en fornyelse og modernisering af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed. Borgerne bør kunne se og mærke, at EU yder et vigtigt, konkret *bidrag* til at forbedre sikkerheden i deres omgivende miljø og til at beskytte deres friheder og rettigheder;

1.4 **påpeger**, at fornyelse og modernisering af politikken for frihed, sikkerhed og retfærdighed kræver anerkendelse af de regionale og lokale myndigheders afgørende rolle, og understreger en stor mangel i den nuværende politik, hvor hovedvægten lægges på de nationale myndigheders rolle. Nationale myndigheder *kan* ikke løse en lang række problemer uden regionale og lokale myndigheders medvirken. Regionale og lokale myndigheder er i *front*, når det f.eks. drejer sig om den umiddelbare administrative og praktiske reaktion på tilfælde af katastrofal terrorisme, pandemier, naturkatastrofer, eksplosioner eller brande i industrianlæg, strømafbrydelser, katastrofer ved store begivenheder m.v. Regionale og lokale myndigheder er også i *front*, når det drejer sig om f.eks. bekæmpelse af asocial adfærd, kriminalitet og gadevold, fremme af reel integration af nye EU-borgere, tiltag til at forebygge en truende radikaliserings — uanset hvilket område, der er tale om;

1.5 **mener**, at Den Europæiske Union — medlemsstaterne som helhed betragtet — og de regionale og lokale myndigheder *har brug for hinanden*, hvis det skal lykkes at nå frem til en for borgerne synlig og mærkbar forbedring af frihed, sikkerhed og retfærdighed. I den nuværende europæiske politik kommer dette ikke tilstrækkeligt til udtryk. Derfor kan det allerede nu konstateres, at hvis politikken fortsættes på den nuværende måde, vil den *ikke være effektiv nok*. Frontlinjen støttes ikke nok og kommer ikke i strategisk henseende tilstrækkeligt til sin ret. Der hersker også utilstrækkelig forståelse for, at en passende og effektiv indsættelse af frontlinjen kan være nok til at vinde kampen mod de mange problemer på området frihed, sikkerhed og retfærdighed;

1.6 **mener**, at fornyelse og modernisering også bør antage form af et mere systematisk og struktureret syn på EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed. Den lange liste af meget forskellige og tilsyneladende isolerede foranstaltninger og tiltag, der er vedføjet handlingsplanen som bilag, gavner ikke indblikket i politikken, dens håndgribelighed eller gennemførlighed. Det er sigende, at ikke alle Haag-programmets punkter er udmøntet i handlingsplanen; at handlingsplanen omfatter nye punkter set i forhold til Haag-programmet; og at de hidtil udsendte finansielle rammeprogrammer ikke omfatter den fulde handlingsplan;

1.7 **efterlyser** en samling af indsatsen for at tackle de alvorlige problemer inden for frihed, sikkerhed og retfærdighed i EU. Borgere, virksomheder, organisationer, institutioner, administratorer og (demokratisk valgte) repræsentanter på alle myndighedsniveauer er overbeviste om, at der er tale om et presserende anliggende. Det er ikke længere nok at udveksle mere eller mindre uforpligtende meninger. En slagkraftig tilgang, uden bureaukratiske hindringer, er nødvendig. Udvalget fremlægger i det følgende en række konkrete tiltag, som kan danne udgangspunkt for en sådan indsats.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Generelle henstillinger om udvikling og gennemførelse af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed

Regionsudvalget

2.1 **mener**, at handlingsplanen til gennemførelse af Haag-programmet i de kommende år indholdsmæssigt bør tilpasses i overensstemmelse med Regionsudvalgets udtalelser. I handlingsplanen konkluderer Kommissionen selv allerede, at tilpasning af handlingsplanen — på baggrund af den politiske karakter af politikområdet vedrørende frihed, sikkerhed og retfærdighed — bør være mulig, hvor det er påkrævet. Sidst i 2006 er der planlagt en midtvejsevaluering af handlingsplanen. Det bør påses, at man ved (resultaterne af) midtvejsevalueringen i tekster udtrykkeligt anfører, på hvilken måde de regionale og lokale myndigheders stilling i henseende til politikken er blevet styrket;

2.2 **støtter** idéen om, at rammeprogrammerne skal tilpasses således:

- at man fastslår det princip, at en del af de finansielle midler til gennemførelse af handlingsplanen stilles til rådighed for lokale og regionale myndigheder,
- at der ikke kommer til at herske nogen som helt tvivl om, at initiativer fra lokale og regionale myndigheder med potentiel europæisk effekt i realiteten kan støttes. Artikel 4 i de pågældende programmer bør tydeliggøres eller suppleres i denne retning. »Effekt på europæisk plan« bør i denne forbindelse også betyde: vigtige følger for politikken vedrø-

rende frihed, sikkerhed og retfærdighed i en række medlemsstater. Problemer, årsager og løsninger på sikkerhedsproblematikken er nemlig ikke ens i alle EU-medlemsstater,

- at også aktiviteter fra lokale og regionale myndigheder, som har et bredere omfang end emnet for ét delprogram, og dermed i realiteten kombinerer emner fra forskellige delprogrammer, bør kunne opnå støtte. Der tænkes f.eks. på byprogrammer (eller programmer mellem byer) med sigte på at imødegå vold, bekæmpelse af organiseret kriminalitet, forbedring af informationsudveksling og sammenkædning af datafiler, imødegåelse af radikaliserings osv. Der bør sørges for, at sådanne initiativer forelægges på ét sted og kan afvikles ved en klar beslutningsprocedure;

2.3 **foreslår**, at de foreliggende rammeprogrammer i begrundelserne beskrives som en vigtig forenkling af budget- og finansieringssystemet. Ud fra Bruxelles' erfaringsverden er dette givetvis rigtigt nok; men set ud fra de regionale og lokale myndigheders synsvinkel er systemet i sin nuværende form alt for indviklet og svarer ikke til de praktiske behov;

2.4 **foreslår**, at der generelt ved midtvejsevalueringen af handlingsplanen udarbejdes en rapport om Haag-programmets og handlingsplanens betydning for de regionale og lokale myndigheder i hver enkelt medlemsstat. Her bør i alle tilfælde (også) følgende spørgsmål besvares:

- på hvilken måde de regionale og lokale myndigheder aktivt inddrages i forberedelsen af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed,
- på hvilken måde de regionale og lokale myndigheder aktivt inddrages i sikringen af en reel gennemførelse af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed,
- på hvilken måde de regionale og lokale myndigheders inddragelse i forberedelsen og gennemførelsen af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed i den pågældende stat kan forbedres,
- i hvilken udstrækning regionale og lokale myndigheder deltager i europæisk koordinering, støtte, informationsformidling o.l. med hensyn til frihed, sikkerhed og retfærdighed — f.eks. ved at gøre brug af udviklet bedste praksis eller netop ved i et samarbejde af udvikle bedste praksis;

2.5 **kræver**, at de regionale og lokale myndigheder i medlemsstaterne inddrages i udformningen af disse rapporter. Med afsæt i tilbagemeldingerne bør der udformes en europæisk benchmark. I 2006/2007 bør der arrangeres en rundbordskonference, hvor Kommissionen, repræsentanter for medlemsstaterne og medlemmer af Regionsudvalget, så vidt muligt suppleret med sagkyndige og relevante netværksorganisationer, drøfter denne benchmark og opstiller konklusioner og henstillinger;

2.6 **støtter og opfordrer til**, at der i samarbejde med Kommissionen i 2006/2007 opstilles en *handlingsplan for frihed, sikkerhed og retfærdighed* med konkrete målsætninger for de regionale og lokale myndigheder, der lover at følge planen. Da en sådan indsats også kan kaste fordele af sig til gavn for andre regionale og lokale myndigheder, kan det medvirke til en mere effektiv europæisk politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed. Disse målsætninger bør i alle tilfælde kunne vedrøre følgende:

- at der udvikles og gives adgang til bedste praksis, f.eks. vedrørende krisestyring, terrorismebekæmpelse, integration, imødegåelse af radikaliserende, administrativ tackling af organiseret kriminalitet,
- at der sker informationsudveksling og tilrettelæggelse af støttenetværker,
- at der tilrettelægges vidensoverførsel, kvalitetsforbedring og uddannelsesprogrammer;

2.7 **understreger**, at de regionale og lokale myndigheder skal være med til at tage *initiativer* for at styrke deres position i EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed med det sigte at gøre politikken som helhed mere effektiv;

2.8 **foreslår**, at der sørges for mere *information* af regionale og lokale myndigheder om EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed. Nok foreligger der megen information, men den er ikke let at finde og svær at få fat i. Regionale og lokale myndigheder, hvis personale kun har en vag eller slet ingen forestilling om relevansen af EU's virksomhed med hensyn til frihed, sikkerhed og retfærdighed — og det berører sandsynligvis i øjeblikket stadig en stor gruppe — nås ikke af de nuværende informationsstrømme. Man bør sammen med udvalget undersøge mulighederne for:

- at informere målgruppen regionale og lokale myndigheder mere aktivt, mere målrettet og mere konkret (hvad betyder det for dem?) om EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed, f.eks. ved at arrangere interaktive informationsmøder,
- i informationspolitikken at være opmærksom på forskellige kategorier inden for målgruppen som opidset ovenfor,
- at sætte ind med organisatoriske tiltag — f.eks. i form af ét frontoffice med flere backoffices — hvor lokale og regionale myndigheder kan henvende sig med alle deres spørgsmål og informationsanmodninger vedrørende EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed;

2.9 **mener**, at *processen* for udvikling, gennemførelse, håndhævelse og evaluering af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed bør tilrettelægges på en sådan måde, at inddragelsen af regionale og lokale myndigheder — navnlig på de felter af politikken, som direkte vedrører disse myndigheders ansvarsopgaver — er garanteret i hele kæden. I den udstrækning, der i dag allerede er tale om inddragelse, fremgår disse utilstrækkeligt af resultaterne i praksis. Dette synspunkt skal ses

i tilknytning til den rundbordskonference, som omtales i punkt 2.5;

2.10 **mener**, at man ikke bør nøjes med abstrakt tale, såsom »at det er meget vigtigt intensivt at medinddrage regionale og lokale myndigheder« — men konkret foreslå f.eks. tilpasninger i arbejdsgangen i Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet. På området frihed, sikkerhed og retfærdighed bør der eksempelvis medtages et *standardkapitel* om »Regionale og lokale myndigheders rolle« i begrundelserne for meddelelser, forslag og afgørelser. Merværdien i et sådant kapitel ligger ikke så meget i det endelige indhold, men primært i det incitament, som dette ville indebære i dokumenternes forberedelsesproces;

2.11 **peger på**, at de regionale og lokale myndigheder bør benyttes som *udklækningssted* for konkrete, målrettede tanker om politikken for frihed, sikkerhed og retfærdighed. Som »frontlinje« råder de samlede regionale og lokale myndigheder inden for EU over praktiske erfaringer, indseende og sagkundskab, som ofte i mindre udstrækning er til stede hos nationale myndigheder. Man bør mobilisere den foreliggende tankerigdom og tildele denne en fremtrædende rolle ved politikken forberedelse;

2.12 **understreger**, at det er afgørende at inddrage *ekspertgrupper* fra regionale og lokale myndigheder i den planlagte *overvågning* af Haag-programmet og handlingsplanen (den årlige resultatavle) på de politikområder, hvor regionale og lokale myndigheder har et direkte ansvar. På denne måde kan man direkte indhente viden om, hvordan politikken fungerer i praksis;

2.13 **foreslår**, at der anlægges et mere *systematisk og struktureret syn*, hvis man fortsat skal anvende den nuværende programbaserede tilgang til EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed. Udgangspunktet herfor bør være, at foranstaltninger kun kan lykkes, hvis de gennemføres som led i en logisk kæde af sammenhængende aktiviteter;

2.14 **påpeger**, at det er omsonst at forbedre myndighedernes muligheder for at indhente oplysninger vedrørende en persons integritet (f.eks. en person, der søger om bevilling eller tilskud), hvis myndighederne ikke fastlægger en politik på dette område og ikke har instrumenter til at overvåge integriteten eller til at håndhæve reglerne om integritet. Der er heller ikke megen fornuft i at investere i bekæmpelse af usikkerhed i visse kvarterer, hvis der ikke samtidig investeres i den fysiske og sociale infrastruktur;

2.15 **foreslår**, at disse indbyrdes forbundne aktiviteter kortlægges, så det kan slås fast, hvad EU i overensstemmelse med nærhedsprincippet bør koncentrere sig om. Man bør målrettet vælge en række prioriterede emner og overlade andre emner til de nationale myndigheder. Der bør så vidt muligt fastlægges konkrete målsætninger. Gennem forenkling og koncentration er der større chancer for at skabe den nødvendige åbenhed og stabilitet;

2.16 **mener**, at de regionale og lokale myndigheder bør sættes i stand til ikke blot at give deres besyv med om særskilte, specifikke dele af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed, men også om de tilgrundliggende *strategiske begreber*. Man bør så godt det lader sig gøre fastlægge den *indholdsmæssige rækkevidde* af politikområdet og mulighederne for at styrke den rolle, som sikkerhed spiller på andre politikfelter (*ekstern integration*). Stærkere vægt på sikkerhed kan f.eks. på det miljøpolitiske område føre til, at der ved regeludformningen om adgangen til virksomheders miljøinformation gives et større spillerum for ikke at skulle offentliggøre følsomme oplysninger;

2.17 **fremhæver** behovet for at undersøge, i hvilken udstrækning de inddelings- og organisationsprincipper, som de regionale og lokale myndigheder benytter sig af, også er anvendelige på europæisk plan (f.eks. inddeling af politikker alt efter om de tager sigte på personer, målgrupper, problemer eller anvendelsesområder);

2.18 **påpeger**, at indførelse af et (nyt) systematisk, struktureret system på EU-politikområdet for frihed, sikkerhed og retfærdighed også kræver en *genovervejelse af retsgrundlaget*. Forfatningstraktaten har fungeret som rettesnor for det niveau, som Haag-programmet tilstræber at opnå. Det bør undersøges, hvilke følger den nu opståede situation med hensyn til forfatningstraktaten har for politikken for frihed, sikkerhed og retfærdighed, og hvad en passende reaktion herpå kan bestå i. Omvendt kan det også udledes af et (nyt) syn, hvilke rammevilkår det (europæiske) retsgrundlag skal opfylde. En solid demokratisk og retsstatsbaseret legitimering af politikken for frihed, sikkerhed og retfærdighed er uundværlig. Her bør det væsentlige bidrag fra lokale og regionale myndigheder nedfældes på passende vis;

2.19 **anbefaler**, at der fastlægges en klar *kommunikationsstrategi* for EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed i forholdet til borgere og virksomheder. Regionale og lokale myndigheder udgør ofte det første offentlige kontaktpunkt for borgerne og virksomhederne. Derfor bør *netop* lokale og regionale myndigheder også aktivt inddrages for at vise borgerne og virksomhederne, hvorledes EU garanterer, eller er med til at garantere, deres sikkerhed.

Henstillinger om de dele af EU-politikken, der har at gøre med frihed, sikkerhed og retfærdighed, og som (også) berører de regionale og lokale myndigheders ansvarsområde

Krisestyring

Regionsudvalget

2.20 **henviser til** terrorangrebene i London, angrebene i Madrid, oversvømmelserne i store dele af Europa i 2005, udbrud af smitsomme sygdomme, der rammer både mennesker og dyr, følgerne af langvarige strømafbrydelser og de seneste uroligheder i franske byer. Der er utallige eksempler på situationer, hvor de regionale og lokale myndigheder i høj grad er (hoved)ansvarlige for en effektiv *krisestyring*;

2.21 **understreger**, at øget professionalisme i krisestyringen er nødvendig, især i terrorbekæmpelsen, men også mere generelt. Oprettelsen for nylig af et europæisk krisestyringsnetværk, Europarådets forum om »Local and Regional Disaster Management«, er et eksempel på den alment udbredte opfattelse af, at det haster med at opnå et sådant niveau af professionalisme;

2.22 **mener**, at en fyldestgørende krisestyringsstrategi må understøttes af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed på to måder:

— ved hjælp af en *koordinerende, ledsagende rolle*, hvor internationalt samarbejde er nødvendigt inden for forebyggelse, forberedelse, reaktion og opfølgning. Det drejer sig her om alle former for krise med internationale følger. Det er gammeldags udelukkende at rette politikken mod kriser i grænseområder, som kan have grænseoverskridende følger. I vores moderne samfund har kriser, der berører den vitale infrastruktur, f.eks. (luft)havne, knudepunkter for strømme af varer og tjenesteydelser, energiforsyningsnet, samt også smitsomme sygdomme altid grænseoverskridende følger;

— ved hjælp af en *stimulerende rolle*, hvor krisestyringens kvalitet i betydelig grad kan højnes via netværk og informationsudveksling f.eks. om god praksis, via tilrådgivningsstillelse af instrumenter, metoder og teknikker f.eks. vedrørende risikovurdering og detektionssystemer eller ved gennem praktiske øvelser at fremme håndteringen af krisesituationer;

2.23 **anbefaler**, at *krisestyring* gives status af prioritet, og **understreger** i den forbindelse, at fastlæggelsen af en effektiv organisatorisk ramme for krisestyring i *første række* er de nationale myndigheders opgave;

2.24 **mener**, at EU's koordinerende, ledsagende rolle såvel som dets stimulerende rolle bør udmøntes i konkrete foranstaltninger, som i forbindelse med midtvejsrevisionen af handlingsprogrammet kan tilføjes dagsordenen for 2007–2013. Gennemførelse af de foranstaltninger, der er omtalt i punkt 3.5 i bilaget til handlingsprogrammet, bør også prioriteres højt. Der bør stilles finansielle midler til rådighed med henblik på at gøre krisestyringen i bred forstand (ikke kun terrorbekæmpelsen) mere professionel, f.eks.

— ved at sætte de lokale og regionale myndigheder i stand til at udvikle *nye metoder, teknikker og bedste praksis* (bl.a. krisekommunikation, tættere forbindelser mellem lokale civilsamfundsorganisationer og myndighederne samt en administrativ og operationel organisationsstruktur i krisesituationer);

— ved at sætte regionale og lokale myndigheder i stand til at *optimere deres krisestyringsplaner med hyppige øvelser*;

— ved at sætte de regionale og lokale myndigheder i stand til at inddrage *offentligheden* i kriseøvelser for på den ene side at øge borgernes risikoerkendelse og på den anden side effektivt at indarbejde borgernes reaktion i kriseplanerne;

2.25 **opfordrer til**, at rækkevidden af forslaget om et særligt program om forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme for perioden 2007-2013 udvides, således at der dannes et grundlag for finansiering af en forbedret styring af kriser, der ikke skyldes terrorisme.

Terrorbekæmpelse

Regionsudvalget

2.26 **konstaterer**, at borgere, der lever i angst for vilkårlige angreb, har mistet deres grundlæggende friheder. Dette må ikke komme til at præge Den Europæiske Unions fremtid. I forlængelse af udtalelsen om bekæmpelse af terrorisme (CdR 465/2004) er der vedtaget foranstaltninger vedrørende forebyggelse, beredskab og reaktion. Udvalget **understreger** endvidere, at det er nødvendigt at kigge på de *dybereliggende* årsager til terrorisme, der har sin rod i ekstremisme, hvis en forebyggende strategi skal lykkes, og at det i den sammenhæng er vigtigt at anerkende forbindelsen til integrationspolitikken og sikre, at integrerede personer rent faktisk kan deltage fuldt ud i det europæiske samfund;

2.27 **betoner**, at der må tilskyndes til at sætte fokus på radikaliseringsstendenser, navnlig i en række EU-regioner, hvor radikaliseringsudgangspunktet er en reel trussel, og til at kortlægge, hvilke grupper der er modtagelige for *radikalisering og ekstremisme*. Ud over den trussel, der opstår ved, at et begrænset antal personer gennem en radikaliseringsproces går over til at blive egentlige terrorister, udgør polariseringsprocesser også en fare. Hvad angår sikkerhed, livskvalitet og tolerance kan dette kan få uønskede virkninger, hvilket bringer samhørigheden i fare. I flere europæiske lande udgør disse processer en stor risiko. For bedre at kunne identificere sådanne radikaliserings- og polariseringsprocesser kan der oprettes såkaldte *»early warning«* indikatorer. Ved brug af sådanne indikatorer kunne det offentlige, men også boligforeninger og sociale organisationer samt ungdoms-, undervisnings-, sundheds-, og hjælpeorganisationer m.v. på et tidligt stadium foretage en identifikation af og reagere på personer, som kunne tænkes at udbrede radikale idéer, hvilket kunne gøre det muligt at forebygge, at der skabes *»hjemmeavlede«* terrorister. Det bør samtidig sikres, at de trufne forholdsregler ikke lægger sten i vejen for indvandrernes integration og beskæftigelse. Det er meget vigtigt at forhindre, at store *»midtergrupper«*, der (endnu) ikke eller kun i ringe grad føler, at de er en del af det europæiske samfund, påvirkes af radikaliseringsstendenser;

2.28 **understreger**, at en sådan indsats først og fremmest må tage form på *det lokale myndighedsniveau*, og at de lokale myndigheder derfor bør have mulighed for at forbedre deres informationsposition ved for eksempel at indføre et lokalt *informationskontaktpunkt* for tidlig afdækning af radikal adfærd, som skal kunne informere lokale instanser om tyding af signaler og om, hvordan der kan skrives ind;

2.29 **mener**, at der bør udvikles og gennemføres uddannelsesprogrammer for lokale myndigheders personale med henblik

på at kunne genkende og indberette relevante tegn på radikaliserings;

2.30 **foreslår** endvidere, at man undersøger muligheden for at forhindre, at ekstremistiske organisationer rekrutterer folk, og at man sikrer en effektiv strategi mod opfordring til ekstremisme og mod udbredelse via internettet af instrukser og praktisk vejledning i terroraktioner;

2.31 **anbefaler**, at der træffes beslutning om hurtigere og grundigere udveksling af *informationer om finansielle transaktioner*, hvilket skal bidrage til større gennemsigtighed omkring institutioner og organisationer, bl.a. til gavn for lokale myndigheder. Finansielle strømme finder regelmæssigt sted via institutioner og organisationer, som også decentrale myndigheder yder støtte til (eksempelvis til integrationsaktiviteter). Information kan føre til, at disse pengestrømme stoppes. Forslagene herom bør understreges i planlægningen for 2006;

2.32 **henleder opmærksomheden på**, at hvis forskningen i og bekæmpelsen af terrorisme skal foregå effektivt, er det nødvendigt med et mere udstrakt samarbejde og mere informationsudveksling både mellem EU-medlemsstaterne og mellem myndighederne inden for medlemsstaterne. Det foreslås i handlingsprogrammet, at der i hvert land etableres et kontaktpunkt, som skal have adgang til al relevant information om (mulige) terroraktiviteter. Et kontaktpunkt kan kun blive effektivt, hvis der også findes et godt informationsnet med lokale og regionale myndigheder — med udgangspunkt i princippet *»need to know, need to share«*. Medlemsstaterne bør gøre det klart, hvorledes dette *informationsnet* i praksis skal sikres, og, om nødvendigt, opstille planer for, hvordan informationsnettet kan forbedres;

2.33 **ønsker** endnu engang at sikre en *strukturel basis for udveksling af ekspertise* med henblik på at samle erfaringerne med bekæmpelsen af terrorisme, f.eks. ved at oprette et ekspertisecenter. Udveksling af information om aktuelle operationelle forhold er af stor betydning, men det er afgjort lige så vigtigt hurtigst muligt at dele de erfaringer, der er gjort med den strategiske tilgang til terrorbekæmpelse. I den forbindelse må netværk af regionale og lokale myndigheder inddrages;

2.34 **anbefaler**, at opmærksomheden ikke alene rettes mod at kortlægge sårbar *infrastruktur* — som foreslået i handlingsprogrammet — men også mod at kortlægge *steder, hvor mange mennesker samles*, såsom stationer, stadioner, områder hvor der afholdes arrangementer, turistattraktioner m.v., og **minder om**, at de lokale og regionale myndigheder hyppigt spiller en vigtig rolle, når det gælder om at beskytte og sikre sådanne steder;

2.35 **opfordrer til**, at man gør det lettere for lokale og regionale myndigheder at opstille professionelle risikoanalyser og stimulere udviklingen af bedste praksis med hensyn til beskyttelse og sikkerhed, **understreger** det vigtige i at sørge for et passende *retsgrundlag* for lokale myndigheder med henblik på at pålægge ejere og bestyrere at beskytte og sikre sårbare mål, og **slår til lyd for**, at man fremmer udviklingen af værktøjer (*toolkits*), som sætter myndigheder i stand til at gøre det lettere for ejere og bestyrere at gennemføre bestemmelserne effektivt;

2.36 **fremhæver det vigtige i** at man, f.eks. hvad angår adgang til miljøoplysninger, gennemgår principperne i lovgivningen om, hvad borgerne skal vide om risiciene i deres nærmiljø, og om hvor stor åbenhed der bør være om operationelle oplysninger om egenskaberne ved og sikringen af sårbare mål;

2.37 **understreger**, at det er nødvendigt, at (private) sikkerhedsorganisationer leverer ydelser af høj kvalitet, hvis sikkerheden af sårbare mål skal garanteres, og at det til den ende bør undersøges, om der kræves yderligere foranstaltninger for at højne kvaliteten i den udstrækning det er muligt;

2.38 **beklager** manglen på en strategi til forbedring af borgernes risikoevnen, da borgerne af de lokale myndigheder navnlig forventer at blive informeret grundigt om risiciene for mulige angreb i deres nærmiljø, og **opfordrer til** udarbejdelse af en målrettet *kommunikationsstrategi*.

Grundlæggende rettigheder og borgerskab

Regionsudvalget

2.39 **minder** om, at debatten om de grundlæggende rettigheder fokuserer stærkt på at forhindre, at de grundlæggende rettigheder udvandes, og **beklager**, at myndighedernes indsats for at værne om befolkningens sikkerhed stadig ikke accentueres nok;

2.40 **konstaterer**, at debatten om grundlæggende rettigheder endvidere først rigtig giver resultater, når man (ligesom i integrationsdebatten) inddrager diskussionen om *pligter*, og **opfordrer** til at bringe EU's politik på området tættere på borgerne ved at fremme en aktiv dialog på lokalt plan, f.eks. i form af *bydebatter*. Sådanne debatter er vigtige for at få klarlagt, hvilke foranstaltninger der skal sættes ind for at sikre en effektiv opretholdelse af ligevægten mellem rettigheder og pligter;

2.41 **støtter** oprettelsen af et *agentur for grundlæggende rettigheder* (som foreslået i Haag-programmet), der vil kunne indsamle eksempler på god praksis, beskrive dem og stille dem til rådighed for andre. Med tanke på den tiltagende frygt for fremtidige angreb eller uroligheder kan et sådantagentur yde et væsentligt bidrag til debatten om diskrimination, racisme, integration og terrorisme;

2.42 **beklager**, at de foreslåede forbedringer af retsbeskyttelsen ved EF-Domstolen er truet, så længe forfatningstraktatens skæbne står hen i det uvisse. Det gælder især fysiske og juridiske personers muligheder for at forsvare sig mod EU-lovtiltag, der rammer dem direkte. Netop nu hvor EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed vil skulle intensiveres de kommende år, bør dette hul i retsbeskyttelsen hurtigst muligt lukkes.

Integration

Regionsudvalget

2.43 **erindrer** om, at den virkning, som tilrejsende indvandrere eller asylansøgere, hvad enten de har opnået flygtningestatus eller lignende humanitær beskyttelse, har på vores samfund, *især viser sig på lokalt plan* — og ofte over flere genera-

tioner. Det er utvivlsomt meget vigtigt at sørge for en god integration i byerne (i strukturel, social, økonomisk og kulturel forstand), og i den forbindelse er det en absolut forudsætning reelt at garantere, at integrerede personer i fuldt omfang kan deltage i det europæiske samfund. Urolighederne i de franske byer for nylig er endnu et vidnesbyrd om betydningen af en sådan tilgang;

2.44 **understreger**, at integration kræver, at man har noget til fælles med det samfund, man er en del af, hvilket er umuligt, hvis integrationen er fakultativ. EU skal sørge for klarere rammer og forudsætninger for en vellykket integration, men samtidig erkende, at integration først og fremmest er et nationalt anliggende. De lokale myndigheder skal støttes i forbindelse med organiseringen af integrationsprocessen gennem *oplysning, økonomisk bistand og udvikling af bedste praksis*. Under de europæiske integrationsministres konference i november 2004 i Groningen (Holland) blev der lagt et godt grundlag for en sådan støtte;

2.45 **foreslår** at fremme bydebatter, dialoger, sprogundervisning, integrationstiltag, beskæftigelsesprojekter, emanciperings-tiltag og antidiskriminationsprojekter. Der er brug for systematisk udveksling og overvågning af erfaringer, nyskabelser, succeshistorier og fiaskoer på lokalt niveau;

2.46 **mener**, at social desperation skal forebygges hos bestemte befolkningsgrupper, og at foranstaltninger, der kan bidrage til at skabe ligevægt i storbykvarterer — f.eks. boligpolitiske, indkomstpolitiske og uddannelsespolitiske tiltag, skal fremmes;

2.47 **finder** det udmærket med en ny udgave af den europæiske integrationshåndbog. Det virker, som om kendskabet til den første udgave var for begrænset. Især skal de lokale og regionale myndigheders opmærksomhed i højere grad henledes på den næste udgave;

2.48 **støtter kraftigt** forslaget om en gang om året at afholde et *europæisk integrationsforum* og **foreslår**, at man i den forbindelse omhyggeligt inddrager de lokale og regionale myndigheders erfaringer og ekspertise.

Privatlivets fred og sikkerhed i forbindelse med udveksling af informationer

Regionsudvalget

2.49 **minder** om, at af frygt for, at samfundet skulle udvikle sig til en politistat, var beskyttelsen af privatlivets fred i anden halvdel af sidste århundrede stærkt præget af et ønske om at beskytte borgerne mod myndighederne, og **opfordrer** til at tilstræbe en ny balance, der i højere grad sigter mod at værne borgernes sikkerhed mod lovovertrædere med ond i sinde;

2.50 **støtter** på denne baggrund målsætningen om, at beskyttelse af persondata skal have særlig opmærksomhed under gennemførelsen af handlingsprogrammet, og **understreger**, at man stadig oftere må vælge mellem enten at beskytte individuelle interesser (privatlivets fred) eller kollektive interesser (f.eks. sikkerhed). I kampen mod terrorisme spiller information en nøglerolle;

2.51 **opfordrer** i forbindelse med udformningen af den overordnede politik Kommissionen til at tage hensyn til, at mange lokale og regionale myndigheder — for så vidt som deres nationale lovgivning tillader det — har udviklet informationsudvekslingsnet, hvor oplysninger vedrørende f.eks. personers adresse, bopæl, skatteforhold, socialsager og helbred kan samkøres med politiets og retsvæsenets oplysninger, og **minder** om, at en sådan fremgangsmåde kan være meget givtig i forbindelse med f.eks. bekæmpelse af terrorisme, hård kriminalitet og sågar lokale problemer med vaneforbrydere;

2.52 **ønsker**, at der skabes et klarere generelt retsgrundlag for beskyttelse af persondata, der er proportionelt og tilstrækkelig rummeligt til — når det er relevant — at give forrang til sikringen af samfundet, og **opfordrer** til, at man udvikler dialogen med EU-borgerne under inddragelse af de lokale og regionale myndigheder;

2.53 **mener**, at håndhævelse af den offentlige orden og sikkerhed og bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet kræver omfattende informationsudveksling mellem medlemsstaterne. Med tanke på den vigtige funktion, som lokale og regionale myndigheder varetager ved at gennemføre og håndhæve sikkerhedspolitikken, må medlemsstaterne gøre det klart, hvilken form *informationsudvekslingen med lokale og regionale myndigheder* skal have for at blive effektiv.

Organiseret kriminalitet

Regionsudvalget

2.54 **konstaterer**, at når det gælder beslutningstagningen vedrørende *tilskud, kontrakter og bevillinger*, kan lokale og regionale myndigheder tilføre en betydelig merværdi i indsatsen mod (organiseret) kriminalitet, og **opfordrer** til at skele til tidligere overtrædelser, når der træffes beslutninger, således at f.eks. en bevilling kan afvises, hvis der er grund til at antage, at ansøgeren vil begå en bestemt forseelse igen;

2.55 **foreslår**, at politi og retsvæsen screener efterforskningssager for informationer, der kan videregives til de lokale og regionale myndigheder, så disse kan tage informationerne med i betragtning ved tildeling af bevillinger og tilskud. Hvis f.eks. en hotel- eller restaurationsejer er dømt for menneskesmugling eller menneskehandel, er det ikke utænkeligt, at samme person ansætter illegal arbejdskraft i sin virksomhed. Hvis tilsynet med overholdelsen af forudsætningerne for en bevilling påhviler de lokale myndigheder, er det utroligt nyttigt at *dele information* og at vurdere, om der er grundlag for at trække bevillingen tilbage for den pågældende virksomhed;

2.56 **tilskynder** til, at de lokale og regionale myndigheders erfaringer på dette felt registreres, beskrives og gøres tilgængelige på EU-niveau, så EU-regulering, herunder også EU's licitationsregler, overalt, hvor det er muligt, begunstiger, at de lokale og regionale myndigheder iværksætter lignende tiltag;

2.57 **støtter** udviklingen af *bedste praksis* hvad angår informationsudveksling og samkøring af data (dog kun i det omfang, som det tillades af den enkelte medlemsstats lovgivning) — dels mellem lokale og regionale tjenester (f.eks. vedrørende skat, bolig, sociale og beskæftigelsesmæssige forhold, tilladelser og administration af borgerdata) dels mellem politi og retsvæsen (f.eks. med hensyn til håndtering af problematiske ejendomme) for nemmere at kunne opspore og bekæmpe netværk, hvis formål er organiseret kriminalitet;

2.58 **understreger** behovet for at fritage politiet fra bureaukratiske opgaver i forbindelse med den lovlige indvandring, f.eks. fornyelse af opholdstilladelse, så det kan anvende mere energi og flere professionelle ressourcer på at bekæmpe den organiserede kriminalitet, som søger at lukrere på ulovlig indvandring. Regionsudvalget mener, at sådanne administrative opgaver — forudsat at medlemsstaterne bakker dem passende op med relevante finansielle midler — kan udføres af de lokale myndigheder via særlige kontorer, for så vidt som det er relevant i forhold til den enkelte medlemsstats eget system;

2.59 **opfordrer** til, at en aktiv *integritetspolitik* for de lokale og regionale myndigheder videreudvikles på grundlag af en grundig risikoanalyse af beføjelser og opgaver.

Forebyggelse og begrænsning af vold og overgreb

Regionsudvalget

2.60 **bifalder**, at *beskyttelse af børns rettigheder* og bekæmpelse af *vold mod kvinder og børn* vises særlig opmærksomhed i handlingsprogrammet, samt at viften af tilbud om hjælp til ofrene udvides;

2.61 **glæder sig over**, at den generelle politik for forebyggelse og begrænsning af vold under rammeprogrammet »grundlæggende rettigheder og retfærdighed« forsynes med en bred finansiel ramme, samt at det såkaldte *Daphne-program* styrkes og udvides med henblik på gennemførelsen af *forebyggelsespolitikken* vedrørende narkotikamisbrug, som ikke-statslige organisationer opfordres til at deltage i;

2.62 **støtter** også fælles initiativer vedrørende bekæmpelse af *menneskesmugling*, især af kvinder og børn, via *et bedre samarbejde* og *en bedre informationsudveksling* mellem de implicerede myndighedsinstanser. Ved menneskesmugling er der for det meste tale om organiseret kriminalitet;

2.63 **gør opmærksom** på, at mange lokale myndigheder har erfaring med at identificere og tage affære i forbindelse med »*vold inden for hjemmets fire vægge*« (vold mod børn og kvinder finder jo ofte sted i familien), og **erindrer** om, at den lokale tilgang til denne type vold bidrager væsentligt til at bevidstgøre de relevante målgrupper om, at samfund og retspraksis har anlagt en linje med absolut *nultolerance* over for vold mod kvinder og børn;

2.64 **foreslår** derfor, at de lokale og regionale myndigheders erfaringer på området sammenholdes med henblik på at udvikle bedste praksis under gennemførelsen af handlingsprogrammet, og **henstiller**, at der indføres særlige lokale *anmeldelsessteder* for vold.

Henstillinger om de dele af EU-politikken, der har at gøre med frihed, sikkerhed og retfærdighed, som ikke hører direkte under de regionale og lokale myndigheders ansvarsområde, men som har umiddelbare følger for det lokale og regionale niveau

Et fælles asylområde

Regionsudvalget

2.65 **gør opmærksom** på, at de lokale myndigheder konfronteres direkte med asylansøgenes problemer, og **konstaterer**, at udviste asylansøgere, der ikke kan eller skal forlade landet straks, ofte drages mod byernes anonymitet, hvilket kan skabe sociale og sikkerhedsmæssige problemer i *byerne*;

2.66 **finder** det derfor meget vigtigt at etablere et fælles asylområde med fælles procedurer og en ensartet status for asylmodtagere;

2.67 **henstiller**, at EU-institutionerne bestræber sig på at *lette* asylansøgenes *tilbagevenden* til hjemlandet. Frivillig tilbagevenden skal støttes gennem tilbud, som sigter mod at sætte den

pågældende i stand til at klare sig selv. Udvalget **ønsker** at fremme lokale eller regionale projekter i medlemsstaterne, der fungerer på et sådant grundlag, samt informationsudveksling vedrørende fremgangsmåder og resultater;

Migrationspolitik

Regionsudvalget

2.68 **henstiller** kraftigt, at der gennem koordinering af de forskellige nationale politikker udformes en fælles migrationspolitik, som bør gå hånd i hånd med en *solid integrationspolitik*, hvor de lokale myndigheder som en vigtig funktion bevarer og fremmer den sociale samhørighed;

2.69 **mener** derfor, at de lokale myndigheder bør bistås i deres støtte til innovative lokale initiativer, som er med til at forebygge radikale tendenser og ekstremisme;

2.70 **gør opmærksom** på den aktuelle uklarhed i den juridiske status og rettighederne for tredjelandsborgere med bopæl i EU, og **minder** om, at dette berører de lokale myndigheder, især på det integrationspolitiske område, og at tredjelandsborgere med bopæl i EU f.eks. ingen rettigheder har på EU's arbejdsmarked, selv om dette aspekt er en vigtig forudsætning for en vellykket integrationspolitik. Regionsudvalget **mener**, at man skal sørge for, at tredjelandsstatsborgere med stort potentiale ikke vælger Europa fra.

Bruxelles, den 16. februar 2006

Michel DELEBARRE

Formand for

Regionsudvalget